

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 listopada 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że A. F. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu w okresach: od 5.01.2000 r. do 11.05.2000 r., od 21.11.2000 r. do 30.11.2000 r., od 06.03.2002 r. do 12.06.2006 r., od 27.09.2006 r. do 02.10.2006 r. oraz od 05.12.2006 r. do 07.12.2006 r. i określił podstawy wymiaru składek w okresach: 12.2004 r., od 01.2005 r. do 12.2006 r.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że z ustaleń dokonanych w Urzędzie Miasta Ł. wynika, że ubezpieczony posiadał wpis do ewidencji działalności gospodarczej w okresie od dnia 14.12.1999 r. do dnia 30.11.2000 r. a następnie od dnia 01.03.2002 r. Jednocześnie od dnia 17.08.2012 r. wnioskodawca zgłosił zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej. Ponadto wyżej wymieniony wpis został wykreślony 12.02.2015 r. Natomiast z ustaleń w Urzędzie Skarbowym Ł. wynika, że A. F. figuruje jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą (...) PHU od dnia 01.03.2002 r. W wyżej wymienionym Urzędzie ubezpieczony złożył zeznanie podatkowe PIT-36 za 2002 r. wykazując przychód. Za lata 2003-2005 wnioskodawca złożył zeznania podatkowe PIT-28. wykazując przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej. Za rok 2006 złożył on zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu PIT 36L. W zeznaniu tym także wykazał on przychód i dochód z pozarolniczej działalności gospodarczej. W latach 2007-2012 wnioskodawca figurował w podatku dochodowym w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą i rozliczał się na zasadach ogólnych PIT-36L. We wskazanych latach wnioskodawca wykazał przychód zerowy oraz nie wykazywał żadnych obrotów do 08.2012 r. Ponadto ubezpieczony zgłosił zawieszenie działalności w okresie od 17.08.2012 r. do 16.08.2014 r. Z dokumentów zewidencjonowanych w systemie informatycznym wynika, że prowadząc pozarolniczą działalność gospodarczą wnioskodawca został zgłoszony jako pracownik przez płatnika składek (...) - M. G. do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od 12.05.2000 r. do 20.11.2000 r. Następnie w okresie od 13.06.2006 r. do 26.09.2006 r. został on zgłoszony do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego jako pracownik przez płatnika składek (...) Sp. z o.o. Ponownie został on zgłoszony z tytułu wykonywania umowy o pracę przez płatnika składek (...) do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od 03.10.2006 r. do 10.05.2007 r. Przedmiotowi płatnicy złożyli za wnioskodawcę imienne raporty miesięczne o należnych składkach ZUS RCA wykazując pełny wymiar czasu pracy z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wynoszącą co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę. (decyzja k. 41 – 49 akt ZUS)

Od powyższej decyzji ubezpieczony A. F. odwołanie złożył do Sądu Okręgowego w Łodzi w dniu 15 grudnia 2015 r. wnosząc o jej zmianę i ustalenie, że we wskazanych w decyzji okresach nie podlegał on ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Skarżący podniósł, że dzień 17.08.2012 r. nie jest datą zawieszenia działalności gospodarczej, ale jedynie datą potwierdzenia kontynuacji zawieszenia działalności gospodarczej. Powodem wpisania tej daty jest fakt zgłoszenia się do (...) po raz pierwszy w celu uzupełnienia danych w formularzu, który wypełniał, gdzie należało wpisać datę zawieszenia działalności gospodarczej. Ubezpieczony nie pamiętał tej daty i po udzieleniu pouczenia przez urzędnika wpisał on datę wypełniania formularza. Wnioskodawca podkreślił, że nie otrzymał w latach 2006 r. - 2011 r. żadnej informacji od ZUS o zaległych składkach. Powyższe spowodowało u niego przekonanie, że zawieszanie działalności gospodarczej i odprowadzenie składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu jego zatrudnienia na umowę o pracę były prawidłowe. Według wnioskodawcy roszczenie z tytułu składek uległo przedawnieniu. Odwołujący podkreślił, że brak informacji z organu rentowego o jakichkolwiek nieprawidłowościach w latach 2006-2011 spowodowało zniszczenie niektórych dokumentów a razem z nimi oświadczenie o zawieszeniu działalności gospodarczej. Wnioskodawca wskazał też, że z chwilą wyliczenia kapitału początkowego w 2012 r. zniszczył on wszystkie świadectwa pracy wraz z innymi dokumentami. (odwołanie k. 2 – 3)

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wywodząc jak w zaskarżonej decyzji. (odpowiedź na odwołanie k. 5 – 7 verte)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawca A. F. w okresie od 14.12.1999 r. do 30.11.2000 r. posiadał wpis do ewidencji działalności gospodarczej nr (...). (pismo Prezydenta Miasta Ł. z dnia 15.11.2013 r. k. 5 akt ZUS, Pismo Urzędu Miasta Ł. z dnia 15.11.2013 r. k. 7 akt ZUS)

Natomiast od dnia 01.03.2002 r. legitymował się wpisem do ewidencji działalności gospodarczej nr (...). (Pismo Urzędu Miasta Ł. z dnia 15.11.2013 r. k. 7 akt ZUS, wydruk z (...) k. 19 – 21 akt ZUS)

Wnioskodawca w dniu 17.08.2012 r. zgłosił zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej. Wyżej wymieniony wpis został wykreślony w dniu 12.02.2015 r. wydruk z (...) k. 19 – 21 akt ZUS)

A. F. figuruje w Urzędzie Skarbowym Ł. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą (...) PHU od dnia 01.03.2002 r. Ubezpieczony zgłosił w Urzędzie Skarbowym zawieszenie działalności w okresie od 17.08.2012 r. do 16.08.2014 r. Nie zgłaszał natomiast likwidacji działalności. (pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. w Ł. z dnia 19.10.2012 r. k. 17 akt ZUS oraz z dnia 06.02.2013 r. k. 15)

W Urzędzie Skarbowym ubezpieczony złożył zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT-36 za 2002 r., rozliczając się na zasadach ogólnych, wykazując przychód, koszty uzyskania przychodu i dochód z pozarolniczej działalności gospodarczej. Za lata 2003-2005 wnioskodawca złożył zeznania o wysokości uzyskanego przychodu, wysokości dokonanych odliczeń i należnego ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych w PIT-28, wybierając formę opodatkowania - zryczałtowany podatek dochodowy od przychodów ewidencjonowanych i wykazując przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej. W 2006 r. wnioskodawca złożył zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu PIT 36L. W zeznaniu tym wykazał on przychód i dochód z pozarolniczej działalności gospodarczej. W okresie od 2005 – 2006 figurował on w ewidencji podatników podatku od towarów i usług. W złożonych w Urzędzie Skarbowym deklaracjach dla podatku od tworców i usług (...) – 7 za okres od stycznia 2005 r. do grudnia 2006 r. wnioskodawca wykazał obrót za miesiące od marca do lipca 2005 r. oraz za marzec i kwiecień 2006 r. (pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. w Ł. z dnia 19.10.2012 r. k. 17 akt ZUS oraz z dnia 06.02.2013 r. k. 15)

W latach 2007-2012 wnioskodawca, podatek dochodowy w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, rozliczał się na zasadach ogólnych (w podatku liniowym) PIT-36 L. We wskazanych latach wnioskodawca wykazał przychód zerowy. Jednocześnie składał w podatku VAT deklaracje miesięczne VAT-7 i w całym okresie nie wykazywał żadnych obrotów do 08.2012 r. (notatka urzędowa z dnia 29.11.2013 r. k. 11 akt ZUS)

Wnioskodawca w okresie od 12 maja 2000 r. do 20 listopada 2000 r. był zatrudniony z tytułu umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w firmie (...) - M. G.. (bezsporne)

We wskazanym wyżej okresie płatnik składek (...) - M. G. dokonał zgłoszenia wnioskodawcy do ubezpieczenia emerytalnego, rentowego i zdrowotnego z tytułu zawartej umowy o pracę. (bezsporne).

Następnie w okresie od 13.06.2006 r. do 26.09.2006 r. ubezpieczony był zatrudniony z tytułu umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w firmie (...) Sp. z o.o. (bezsporne)

W wymienionym wyżej okresie płatnik składek (...) Sp. z o.o. dokonał zgłoszenia wnioskodawcy do ubezpieczenia emerytalnego, rentowego i zdrowotnego z tytułu zawartej umowy o pracę. (bezsporne, a nadto umowa o pracę k. 31 akt ZUS).

Ubezpieczony w okresie od 03.10.2006 r. do 10.05.2007 r. świadczył pracę na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) i płatnik ten dokonał zgłoszenia wnioskodawcy do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego w przedmiotowym okresie. (bezsporne, a nadto umowa o pracę k. 33 akt ZUS).

Wskazani wyżej płatnicy złożyli za wnioskodawcę imienne raporty miesięczne o należnych składkach ZUS RCA wykazując pełny wymiar czasu pracy z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wynoszącą co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę. (bezsporne)

W spornych okresach A. F. nie zgłaszał w Urzędzie Skarbowym ani organie rentowym zawieszenia bądź zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej. (pismo ZUS z dnia 5 lutego 2014 r. k. 25, pismo ZUS z dnia 23 marca 2015 r. k. 29, pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. w Ł. z dnia 19.10.2012 r. k. 17 akt ZUS oraz z dnia 06.02.2013 r. k. 15, oświadczenie pełnomocnika ZUS z dnia 28.02.2016 r. 00:09:35)

Decyzją z dnia 16 listopada 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że A. F. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu w okresach: od 5.01.2000 r. do 11.05.2000 r., od 21.11.2000 r. do 30.11.2000 r., od 06.03.2002 r. do 12.06.2006 r., od 27.09.2006 r. do 02.10.2006 r. oraz od 05.12.2006 r. do 07.12.2006 r. i określił podstawy wymiaru składek w okresach: 12.2004 r., od 01.2005 r. do 12.2006 r. (decyzja k. 41 – 49 akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności o dokumenty zawarte w aktach ZUS, w tym: pism Naczelnika Urzędu Skarbowego, pism Prezydenta Miasta Ł. i Urzędu Miasta Ł. oraz wydruków z (...), których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała.

Sąd odmówił natomiast wiary zeznaniom wnioskodawcy odnośnie jego twierdzeń, że od 2004 r. zawiesił on prowadzenie działalności gospodarczej, gdyż pozostaje to w oczywistej sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Ubezpieczony na okoliczność niewykonywania działalności gospodarczej nie przedstawił żadnych dowodów. Nie wykazał też z czego utrzymywał się w okresach braku zatrudnienia, jeśli jak twierdzi nie prowadził działalności gospodarczej.

Ubezpieczony przyznał, że nie otrzymał z Urzędu Skarbowego żadnej pisemnej decyzji o zawieszeniu działalności gospodarczej i nie ma żadnych dokumentów w tym zakresie, ponadto wskazał też, że nie posiada żadnych pism, z których wynikałoby, że wnosił do ZUS o zawieszenie działalności.

Tymczasem z pism Naczelnika Urzędu Skarbowego i wydruków z (...) wynika jednoznacznie, że wniosek ten zgłosił on dopiero w 2012 r.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych, odwołanie wnioskodawcy A. F. nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 5 i art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 121 ze zm.- zwanej dalej: ustawą systemową) osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

W myśl art. 8 ust. 6 pkt. 1 ustawy systemowej za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Okres podlegania obowiązkowi ubezpieczeń określa przepis art. 13 pkt. 4 cytowanego aktu prawnego zgodnie, z którym osoby prowadzące pozarolniczą działalność obowiązkowo podlegają ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Należy wskazać, że w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, ze zm.) istotą działalności gospodarczej jest jej prowadzenie w sposób ciągły i zorganizowany, na własny rachunek i ryzyko. Obowiązująca od dnia 21 sierpnia 2004 r. ustawa o swobodzie działalności gospodarczej z dnia 2 lipca 2004 r. (t. j. Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, ze zm.), która zastąpiła ustawę z 1999 r., w art. 2 działalność gospodarczą zdefiniowała w sposób tożsamy.

Czasowe granice prowadzenia działalności gospodarczej oraz podlegania z tego tytułu obowiązkowi ubezpieczenia społecznego wyznacza wpis do ewidencji działalności gospodarczej. Istnienie wpisu do ewidencji wprawdzie nie przesądza o faktycznym prowadzeniu działalności gospodarczej, jednakże wpis ten prowadzi do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji, która nie zgłosiła zawiadomienia o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, jest traktowana jako prowadząca taką działalność. Domniemanie to może być obalone w drodze przeprowadzenia przeciwdowodu, który obciąża stronę twierdzącą o faktach przeciwnych twierdzeniom wynikającym z domniemania. Do sfery ustaleń faktycznych należy czy działalność gospodarcza rzeczywiście jest wykonywana, czy też zaprzestano jej prowadzenia, co powoduje wyłączenie z obowiązku ubezpieczenia. Obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność - w tym działalność gospodarczą - wynika bowiem z faktycznego prowadzenia tej działalności.

Zgodnie z jednolitym stanowiskiem judykatury w sprawie o podleganie obowiązkowi ubezpieczenia społecznego ciężar dowodu wykazania istnienia rzeczywistej przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej (art. 6 k.c.) spoczywa na ubezpieczonym. Obowiązek ubezpieczenia społeczno osoby prowadzącej działalność gospodarczą wynika z przepisów prawa i nie jest uzależniony od woli ubezpieczonego lub organu rentowego (art. 13 pkt 4 w związku z art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 oraz w związku z art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, t.j.: Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2008 roku, I UK 293/07, Monitor Prawa Pracy 2008/9/495, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2007 roku, III UK 133/06 Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych 2008/7-8/114/332).

W orzecznictwie utrwalil się pogląd, że zaistnienie przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej musi być rzeczywiste, co oznacza, że ubezpieczonego obciąża obowiązek wykazania wystąpienia okoliczności niezwiązanych z warunkami wykonywania działalności gospodarczej, uniemożliwiających jej faktyczne prowadzenie przez pewien okres czasu (np. długotrwała, obłożna choroba potwierdzona zaświadczeniami lekarskimi). W rezultacie okoliczności takie, jak brak koniunktury i związany z nim przestój, brak zamówień (klientów), ich poszukiwanie, brak płynności finansowej i środków na opłacenie należności podatkowych lub z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, czy też wykonywanie czynności zmierzających do realizacji zadań należących bezpośrednio do zakresu prowadzonej działalności bądź zmierzających do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania nie stanowią przesłanki uzasadniającej uznanie istnienia przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej. Oznacza to, że przerwa w prowadzeniu działalności gospodarczej powodująca ustanie obowiązku ubezpieczenia społecznego musi być usprawiedliwiona i udokumentowana (wykazana), a nie uzależniona wyłącznie od woli ubezpieczonego, sprowadzającej się do zamiaru czasowego wyłączenia obowiązku ubezpieczenia społecznego. Obowiązek ten jest bowiem konsekwencją prawną prowadzenia działalności gospodarczej na podstawie wpisu do ewidencji, nie ma tu natomiast zależności odwrotnej, z której wynikałoby, że sam zamiar (wola) wyłączenia z przymusu ubezpieczenia społecznego uzasadniać może przerwę w prowadzeniu działalności gospodarczej. O ile więc wola prowadzenia takiej działalności może mieć znaczenie przy ocenie podjęcia czynności zmierzających bezpośrednio do rozpoczęcia jej wykonywania lub definitywnego zaprzestania to rozumowanie także nie może być przenoszone na ocenę zaistnienia okoliczności usprawiedliwiających przerwę w prowadzeniu działalności gospodarczej już po rozpoczęciu jej wykonywania, w szczególności **w sytuacji, gdy nie dokonano zgłoszenia tej przerwy do organu ewidencyjnego** (np. urzędu miasta czy gminy). Działalność gospodarcza, której prowadzenie zostało rozpoczęte, stanowi przesłankę podlegania obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym. Ani przepisy prawa o działalności gospodarczej, ani tym bardziej przepisy ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie stanowią o możliwości dowolnego zawieszania (przerywania) jej prowadzenia powodującego brak obowiązku ubezpieczenia społecznego, jak również nie przewidują uznaniowości i dowolności w zakresie obejmowania tym ubezpieczeniem i wyłączenia z niego.

Skutek w postaci podlegania ubezpieczeniom społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą powstaje z mocy prawa i trwa przez cały czas spełnienia warunków określonych w normie art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (z uzasadnienia wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2005 r., I UK 80/05 i wyroku Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2007 roku, III UK 133/06 Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych 2008/7-8/114/332).

W przedmiotowej sprawie odwołujący się nie wykazał, że w spornych okresach to jest: od 5.01.2000 r. do 11.05.2000 r., od 21.11.2000 r. do 30.11.2000 r., od 06.03.2002 r. do 12.06.2006 r., od 27.09.2006 r. do 02.10.2006 r. oraz od 05.12.2006 r. do 07.12.2006 r. nie prowadził działalności gospodarczej. Z poczynionych ustaleń faktycznych wynika, iż w wymienionych okresach ubezpieczony był wpisany do ewidencji działalności gospodarczej a dopiero w dniu 17.08.2012 r. zgłosił zawieszenie działalności. W spornych latach wnioskodawca składał do Urzędu Skarbowego zeznania podatkowe o wysokości uzyskanego dochodu, w których wykazywał osiągnięcie przychodu i dochodu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Ponadto w składanych deklaracjach dla podatku od towarów i usług (...) ubezpieczony wykazywał obrót. Brak jest jakichkolwiek dowodów na okoliczność, że A. F. w 2004 r. złożył wniosek o zawieszenie prowadzenia działalności gospodarczej w Urzędzie Skarbowym bądź w organie rentowym. Ubezpieczony nie zgłosił żadnych wniosków dowodowych w tym zakresie. (art. 6 k.c.) Wręcz przeciwnie, z pisma Urzędu Skarbowego czy stanowiska organu rentowego wynika, że takich oświadczeń nie składał. Natomiast okoliczność, że za pewne lata wnioskodawca składał do Urzędu Skarbowego zeznania podatkowe „zerowe” nie oznacza, że nie prowadził działalności. Trudno bowiem przyjąć, że w okresach spornych wnioskodawca nie prowadził działalności gospodarczej i nie uzyskiwał żadnych źródeł dochodów na pokrycie kosztów zamieszkania, wyżywienia, ubrania itd. Dodać też należy, że wnioskodawca, jako podmiot gospodarczy który ma obowiązek znajomości przepisów prawa w zakresie obowiązku odprowadzenia zaliczek na podatki czy składek na ubezpieczenie społeczne, powinien zwrócić się do właściwego organu o wyrejestrowanie działalności z powodu zaprzestania jej prowadzenia, jednocześnie podejmując stosowne czynności wobec organu rentowego. Czynność taka jest niezbędna aby organ rentowy miał możliwość kontroli czy przedsiębiorca nie prowadzi zarejestrowanej działalności gospodarczej czy też ją prowadzi (co się zdarza) jednak zamierza uniknąć płacenia obowiązkowych składek.

Wbrew natomiast twierdzeniom wnioskodawcy, okresy, gdy świadczył on pracę na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem nie niższym, niż wynagrodzenie minimalne i był z tego tytułu zgłoszony do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, nie zostały przez organ rentowy przyjęte w spornej decyzji do okresów podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej. ZUS wyłączył te okresy.

Wskazać trzeba też, że zaskarżona decyzja ZUS ma jedynie charakter ustalający. Decyzja ta porządkuje okresy podlegania ubezpieczeniom. Niezbędnym jest bowiem ustalenie za jaki okres, z jakiego tytułu istniał bądź nie istniał obowiązek podlegania określonym ubezpieczeniom. Kwestia zaś wysokości zaległych należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne nie była zaś przedmiotem tej decyzji. Sąd zatem w tej sytuacji mając na względzie, że przedmiotowa sprawa nie jest sprawą o składki, nie zajmował się zarzutem przedawnienia należności składkowych, który podniósł ubezpieczony.

Zgodnie bowiem z treścią wyroku Sądu Najwyższego z dnia z dnia 23 kwietnia 2010 r., w sprawie, II UK 309/09, opubl. LEX nr 604210 „Zgodnie z systemem orzekania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, w postępowaniu wywołanym odwołaniem do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych sąd rozstrzyga o prawidłowości zaskarżonej decyzji (art. 477¹⁴ § 2 i art. 477¹⁴ a k.p.c.) w granicach jej treści i przedmiotu.” Oznacza to, że za okresy przedawnione wnioskodawca nie będzie zobowiązany do zapłaty składek.

Mając na względzie wskazane okoliczności podnieść należy, że w spornych okresach nie było przyczyn usprawiedliwionych i udokumentowanych w taki sposób, by prowadziły do faktycznej przerwy w wykonywaniu pozarolniczej działalności gospodarczej. Wnioskodawca nawet nie uprawdopodobnił swoimi zeznaniami, że nie

prowadził rzeczywiście działalności gospodarczej, w szczególności, powołując się jedynie na okoliczność posiadania innych tytułów do ubezpieczenia z powodu zatrudnienia na umowy o pracę.

Zauważyć też należy, że okresy zawieszenia od 2011 r. są liczone w dniach, miesiącach lub dniach i miesiącach (wcześniej tylko w miesiącach) . Zawieszenia można dokonać minimalnie na jeden miesiąc i maksymalnie na 24 miesiące. Okres zawieszenia wykonywania działalności rozpoczyna się od dnia wskazanego we wniosku, nie wcześniej jednak niż w dniu złożenia wniosku, i trwa aż do momentu złożenia wniosku o wznowienie działalności (art.14a Ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej). Oznacza to, że gdyby wnioskodawca zamierzał złożyć wniosek o zawieszenie działalności to i tak nie mógłby on trwać dłużej niż do dwóch lat.

W tym stanie rzeczy gołosłowne twierdzenia wnioskodawcy nie mogły przekonać Sądu o zasadności odwołania i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie A. F. oddalono, potwierdzając tym samym prawidłowość decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z dnia 16 listopada 2015 r., dotyczącej tylko ustalenia podlegania ubezpieczeniu społecznemu a nie obowiązku zapłaty składek i obejmującej tylko okresów do 2006 r. a więc okresów gdy wnioskodawca wykazywał dane dotyczące prowadzenia działalności. Późniejszych okresów, za które wnioskodawca wykazywał „stawkę zerową” przedmiotowa decyzja nie obejmuje. Jeżeli decyzja o zapłatę jakiś składek zostanie wydana to wnioskodawca może złożyć do organu rentowego wniosek o umorzenie pozostałej części czy całości składek lub rozłożenia płatności na raty.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.

K.B